

יצחק מודעי השמיע רמזים ומאיים לפתוח את פיו

חבריהכנסת פנחס גולדשטיין, אשר התנגד בשעתו להקצבה לחוג של ירקוני — שינה עמדתו ולאחר ההצבעה במרכז למועמדים לכנסת, דרש הקצבה לחוג של החבר ירקוני.

התמונה ברורה למדי. חבריהכנסת פנחס גולדשטיין הוא מאנשי קבוצת מודעי. אחד ממנהיגי המפלגה שעליו מדבר רנר, הוא ככל הנראה מודעי עצמו.

מודעי מאשים את רנר, בקניית חברי מועצת הסניף באשקלון, ואילו רנר מאשים את מודעי

בגיזבורת המפלגה הליברלית. הוא טען שרנר מנהל את הגיזבורת כשליט יחיד.

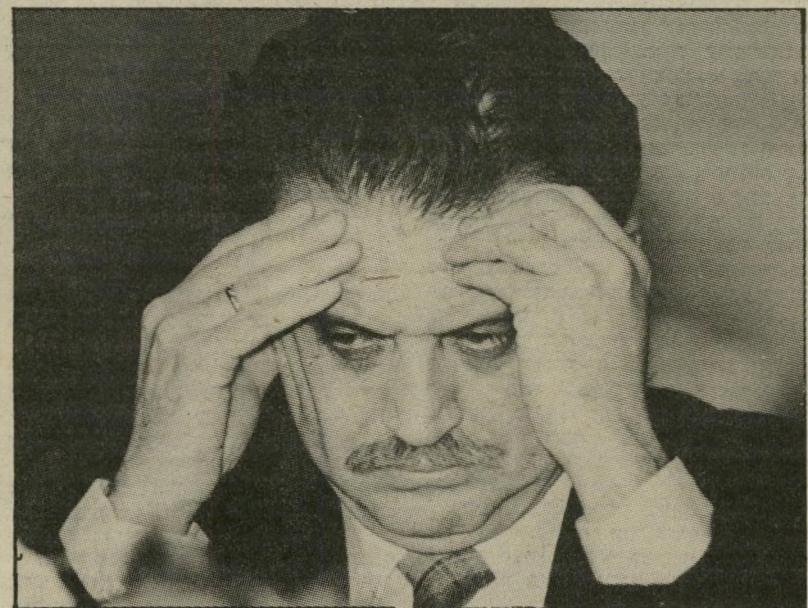
רנר לא התעצל. הוא שיגר לכל חברי מרכז המפלגה הליברלית ולכל חברי המועצה רשימה מפורטת של כל ישיבות הגיזבורת בשנתיים שעברו, כדי להוכיח כי מודעי או אנשיו השתתפו בכולן.

רנר לא הסתפק בכך. בתשובה להאשמותיו של מודעי על החריגות בעבודת הגיזבורת, כתב רנר במכתבו:

„חריגה אחת היתה בנושא החבר ירקוני.

המפלגה הליברלית:

קונים בילבד!

מתחרה שריר אלמוני בבית-אסיה

המפלגה. מודעי תבע את קיום הכינוס, וכתב במכתבו רכרים בוטים וקשים:
„ידוע לי כי יו"ר גיזבורת המפלגה מנע העברת כספי התקציב לסניף אשקלון, ובו בזמן הזרים כספים מקופת איגודי העובדים לסניף באשקלון. באופן כזה „קנה“ את חברי מועצת הסניף.”

יו"ר גיזבורת המפלגה, שהוא גם יו"ר איגוד העובדים הליברלים, הוא צבי רנר. הגיזבור כנדרהגוף של הליברלים אינו חושב לשתוק. הוא מאיים בתביעת דיבה נגד מודעי.

זה לא היה הסיכוכ הראשון בקרב בין השניים. עוד קודם לכן התלונן מודעי על הנהלים

שיומטיו של השר הליברלי יצחק מודעי. בכינוס שהוא ערך השבוע, היה ברור שהוא החליט להסיר את כסיותהמשי ולהחליפן בכפפות-איגרוף. את מהלומותיו שיגר השר גבההקומה לעבר שתי לסתות קשוחות: זו של גיזבור המפלגה הליברלית, הח"כ צבי רנר, וזו של אחד מבעליהכית של המפלגה, המיליארדר שאול אייזנברג.

את רנר תקף מודעי בגלוי. בהתחלת מאי עשה השר מודעי שימוש מעניין בנייר המיכתבים הרישמי של משרדהאנרגיה והתשתית, שהוא עומד בראשו. הוא שיגר על נייר זה מיכתב אל נשיאות כיתהדין של המפלגה הליברלית, שמנע את כינוס מועצת סניף אשקלון של

לכבוד נשיאות, בקת-הדין המפלגה הליברלית

כב', המפקדים.

הגדון : בקשה למחן צו-מניעה יקיום ישיבת מועצת סניף אשקלון מיום 1/5/1983 נגד הח"מ

הנני מתכבד להשיב להחלטת ביה"ד שבסמוכין כדלקמן:

א. ידוע לי כי יו"ר גיזבורת המפלגה מנע העברת כספי התקציב לסניף אשקלון ובו בזמן הזרים כספים מקופת איגוד העובדים לסניף באשקלון. באופן כזה „קנה“ את חברי מועצת הסניף.

ברכישת קולותיהם של ירקוני ואנשיו, בשיטה רומה.

פסק זמן

מילחמה בין מודעי ובין רנר היא חדשה יחסית בכינוס המכביה של הליברלים, לפני שלוש שנים, היו אלה רנר וחבריו באיגוד העובדים הליברלים שהבטיחו למודעי את מנהיגותו במפלגה. אז היה רנר יריב קשוח לשרי-התירות, אברהם שריר, ולאנשיו. אז היה זה מפעילו של שריר במפלגה הליברלית, איש-העסקים מקבוצת אייזנברג מיקי אלבין, שניסה להוציא את איגוד העובדים משליטתו של רנר. הוא גייס לצורך כך גם „נפשות מתות“, כלומר — „מצביעים“ שמתו כבר, וניסיון השתלטות נכשל. אך המאבק שמנהל יצחק מודעי נגד רנר הוא רק שלוחה של המאבק העיקרי.

לפני שנה פנה החבר ירקוני לגיזבורת ודרש סכום כספי ניכר לכיסוי הוצאות הפירסום אשר לדבריו הובטח לו על-ידי אחד ממנהיגי המפלגה.

בישיבת הגיזבורת הוחלט לאשר לחבר ירקוני את הסכום שביקש ובמקביל הוחלט להודיע לו שהחוג שהוא עומד בראשו אינו קיים באופן רישמי ועל כן לא תוכל הגיזבורת לממן הוצאותיו. למרות ההחלטה הנ"ל, בעת בחירת המועמדים לכנסת ה-10, הובטחה שוב לחבר ירקוני, לדבריו, על-ידי אחד ממנהיגי המפלגה, הקצבה לחוג.

בנראה שישנו חברי המרכז של החבר ירקוני והרצון להשפיע על צורת הצבעתם — הם הגורמים להבטחות אלה.